

Besvarelse av uttalelse i norsk patentsøknad nr. 20111584

Det vises til brev av 18.06.2012 med uttalelse i ovennevnte sak.

I denne uttalelsen trekkes publikasjonen WO2004100011A1 (D1) frem som den mest relevante i forhold til den foreliggende søknad. Videre anser saksbehandler at de selvstendige krav ikke oppviser oppfinnelseshøyde i lys av D1. Vi skal i det følgende diskutere forskjellene mellom trekkene i det selvstendige krav 1, og deretter gjennomføre en problem-løsning-analyse.

Følgende trekk i krav 1 foreligger ikke i D1:

«respectively addressing one or more media communication protocol requests for all IP addresses in the range or segment in which the IP address of the computer belongs, and unicasting them in the first IP network from the computer”,

D1 beskriver skanning av nettverksnoder innenfor bestemte IP-adresseområder, men kun for å detektere tidligere identifiserte noders fortsatte aktive tilstedeværelse, og deres porters tilstand (åpen eller lukket). Det er ingenting i D1 som beskriver at den lokale skanningen utføres gjennom å unicast bestemte mediakommunikasjonsprotokollforespørsler (eksempelvis SIP Option eller H.323 IPR Request) i et lokalt nettverk.

“identifying the one or more IP terminals and corresponding media communication protocol from media communication protocol responses received by the computer...”

Siden D1 som nevnt ikke omfatter utsendelse av mediakommunikasjonsprotokollforespørsler i et lokalt nettverk, mottas det følgelig heller ingen mediakommunikasjonsprotokollresponser på disse som kan identifisere de skannede IP-terminalenes mediakommunikasjonsprotokoll.

“remotely provisioning the one or more IP terminals from the computer and/or the provisioning server.”

Fjern-konfigureringen som omtales i D1, og som det refereres til i uttalelsen, er en konfigurering av selve nettverksskanneren. Dette skiller seg fra krav 1 ved at det utvetydig angis at det er det er de skannede IP-terminalene, og ikke skanneren i seg selv, som blir fjern-konfigurert (provisjonert).

Basert på diskusjonen ovenfor, kan det objektive problemet den foreliggende oppfinnelse i lys av D1 sies å løse være å detektere lokale IP-terminaler tilpasset til å kommunisere iht bestemte mediakommunikasjonsprotokoller, og å benytte dette til provisjonering av disse.

Dette problemet løses gjennom fra en lokal datamaskin å unicast mediakommunikasjonsprotokollforespørsler til alle mulige IP-adresser i samme IP-segment, å identifisere IP-terminalene som skal provisjoneres gjennom å detektere identiteten til avsenderne av responsene på mediakommunikasjonsprotokollforespørslene, og deretter provisjonere disse fra datamaskinen.

Denne kombinasjonen av utsendelse av bestemte mediakommunikasjonsprotokollforespørsler til et IP-adresseselement senderen befinner seg i, og utnyttelsen av at kun de IP-enheter som er tilpasset til å

kommunisere iht. mediakommunikasjonsprotokollene svarer for derigjennom å muliggjøre nødvendig provisjonering av disse IP-enhetene, er ikke beskrevet hverken i D1 eller andre publikasjoner som beskriver teknikkens stilling slik som det i uttalelsens fremtrukne mothold D2.

Kjernen i det generelle problemet, nemlig å gjennomføre provisjonering av IP-kommunikasjonsterminaler uten manuell innlegging av data i hver terminal, er en helt annen enn det D1 og søker å løse, nemlig sikkerhetsovervåkning av IP noder, og vi mener derfor det ikke ville vært åpenbart for en fagmann på området med kjennskap til D1 og D2 å frembringe den foreliggende oppfinnelse.

Det er i uttalelsen også påpekt noen formelle feil og mangler som er rettet opp i vedlagte, reviderte søknadstekst, kravsett og figurer.

Vi ber om at søknadsgjenstandens patenterbarhet i lys av diskusjonen ovenfor vurderes på nytt. Vi ser frem til en snarlig, positiv respons.

Mvh

Espen Christensen
Leogriff AS

For IP.COOP

Vedlegg:

VIXP002NO_application_revised_081012.doc
Figures_revised_091012.pdf